

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/73/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125205155
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125205155.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 2 - 17Csp/73/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XX, XXX XX D., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 47 232 471, o primerané finančné zadostučinenie 700 EUR, takto

rozhodol:

- 2 - 17Csp/73/2025

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 700 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

- 10 - 17Csp/73/2025

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 30.06.2025 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 700 EUR. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15Cso/43/2024 bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný v konaní o určenie neprijateľnosti siedmych zmluvných podmienok, pričom predmetné konanie bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/43/2024 zo dňa 17.04.2025, právoplatným dňa 31.05.2025. Žalobca uviedol, že ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v uvedenom súdnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy a zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol úspešný. Mal za to, že výška PFZ nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ v symbolickej výške nemôže byť primeraným ani spravodlivým. Žalobca mal ďalej za to, že výška PFZ je stanovená súdom voľnou úvahou, avšak kritéria z ktorých by táto voľná úvaha mala vychádzať, vyplývajú okrem § 3 ods. 1 písm. e) zákona, aj intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného porušenia spotrebiteľského práva. Za objektívne kritérium v prípade, ak z neprijateľnej zmluvnej podmienky vyplýva finančné plnenie, považoval toto finančné plnenie alebo jeho hrozbu. Uplatnenú výšku primeraného finančného

zadosťučinenia 700 EUR odôvodnil tým, že táto zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný v zmluve použil sedem neprijateľných zmluvných podmienok, pričom za každé toto porušenie si uplatňuje žalobca sumu 100 EUR, pričom žalobca tiež argumentoval tým, že žalovaný trval na platnosti dotknutých zmluvných podmienok napriek ich opakovanej judikovanej neprijateľnosti. neprijateľné zmluvné podmienky 1 200 EUR, t.j. za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Záverom poukázal žalobca na to, že otázka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva je definovaná rozsudkom v základnom konaní, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie, pričom z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako záväznej.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 14.07.2025 navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania. Poprel tvrdenia žalobcu a uviedol, že finančné zadosťučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Poukázal na názor Okresného súdu Martin, sp. zn. 10Csp/59/2017, podľa ktorého ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nemožno vykladať tak, že právo na primerané finančné zadosťučinenie má každý spotrebiteľ, ktorý vytkne úspešne, napr. nejakú vadu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poskytnutím finančného zadosťučinenia má byť kompenzovaná istá ujma, ktorá spotrebiteľovi v dôsledku porušenia práv priznaných mu právnymi predpismi dodávateľom vznikla. Na to, aby sa mohol žalobca domáhať priznania primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné, aby mal v prvom rade právoplatný rozsudok, v tomto prípade o určení neprijateľných zmluvných podmienok, pretože bez neho nie sú splnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovanému nebolo jasné, z čoho vychádzal žalobca pri určení výšky PFZ a prečo žiada 700 EUR. Zopakoval síce spôsob, akým žalobca dospel k výslednej sume, avšak mal za to, že výšku PFZ žalobca žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani nepredložil a nenavrhol v tomto smere žiaden dôkaz. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, avšak to neznamená ľubovôľu súdu. Súd pre svoju úvahu musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd musí vychádzať. Súd musí prihliadnuť na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu, pričom hlavným kritériom je primeranosť. Žalovaný mal preto za to, že žalobca neodôvodnil výšku primeraného finančného zadosťučinenia v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Nepreukázal nevyčísliteľné straty, ktoré utrpel.

3. Žalobca v replike zo dňa 28.07.2025 uviedol, že právoplatný rozsudok vydaný v základnom konaní jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založenom Zmluvou o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.03.2014 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Mal za to, že tvrdenia žalovaného o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností len odzrkadľujú jeho prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. Mal za to, že uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 14.03.2014 v rozpore so zákonom došlo preukázateľne k porušeniu spotrebiteľských práv a povinností žalovaným. Žalobca mal za to, že určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nemožno považovať za satisfakciu. Podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia by sa týmto popieral. Mal za to, že zo strany žalovaného dochádza na finančnom trhu k dlhodobému a opakujúcemu sa porušovaniu práv spotrebiteľov. Žalobca v súvislosti s argumentáciou žalovaného o zmysle a účele inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.05.2017. Uviedol, že vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku PFZ za adekvátnu, zodpovedajúcu účelu PFZ ako určitej satisfakcie. Poznamenal, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Primerané finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného i iných dodávateľov od porušovania práv spotrebiteľov. Primeranosť sumy 700 EUR považoval vzhľadom na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu porušení spotrebiteľských noriem za evidentne danú, resp. vzhľadom na odmietavý postoj žalovaného až prinízku výšku PFZ. Poukázal na § 4 ods. 10 zákona o ochrane spotrebiteľa a tiež upozornil, že žalovaný v základnom konaní neprejavil žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažil využiť vo svoj prospech. Podľa žalobcu pri úvahách o PFZ by súdy mali zohľadňovať v neprospech dodávateľov, v ich postupoch voči spotrebiteľom, tzv. špeciálnu recidívu dodávateľov, teda PFZ zvyšovať a nie znižovať. Opätovne zdôraznil, že žalovaný dlhodobo a vo veľkom rozsahu porušuje spotrebiteľské práva na finančnom trhu, a to i napriek množstvu rozsudkov vydaných proti nemu. Čo sa týka výšky PFZ poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/295/2014 zo dňa 24.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/471/2015 zo dňa 28.06.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, ktorým

bolo priznané PFZ vo výške 1 194,98 EUR, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. Okrem toho tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/8/2023 zo dňa 30.03.2023, podľa ktorého „je primerané finančné zadosťučinenie v neproporcionálne nízkej výške 100 eur. Odvolací súd preto považoval odvolanie žalobcov v tejto časti za dôvodné“. Čo sa týka priznania sumy 100 EUR za jednu judikovanú NZP poukázal na rozsudok OS Prešov sp. zn. 9Csp/100/2023 zo dňa 02.11.2023, predovšetkým jeho odsek 6. odôvodnenia, kde súd uviedol, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku priznáva sumu 100 EUR, ktorú považuje v rámci svojej rozhodovacej činnosti za „základnú“, ktorá môže byť zvýšená, resp. mimoriadne znížená pri osobitých okolnostiach, ktoré však zistené neboli. Z najnovších rozhodnutí poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/4/2025-85 zo dňa 29.05.2025, z ktorého citoval odsek 21. odôvodnenia: „Primeraná povaha a rozsahu mnohonásobného porušenia práv žalobcov (predloženie spotrebiteľskej zmluvy s 5 neprijateľnými zmluvnými podmienkami na podpis spotrebiteľom) je suma 100 eur za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. celkovo 500,- eur. Súdom prvej inštancie priznanú suma 50,- eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku odvolací súd nepovažuje za dostatočnú vo vzťahu reálnemu a efektívne odradzujúcemu účinku pre dodávateľa na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv.“ Taktiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/8/2025-110 zo dňa 09.06.2025, z ktorého citoval odsek 19. odôvodnenia: „Vzhľadom na porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zo strany žalovanej, sa priznanie finančného zadosťučinenia javí ako dôvodné. Nie však v plnej výške ako si žalobca uplatnil 300,- eur za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku (2.400,- eur). Žalobca svoje dôkazné bremeno uniesol len čiastočne, preto odvolací súd pri určení výšky uplatneného nároku zohľadnil skutočnosť podania žaloby, priebeh samotného súdneho konania a dospel k záveru, že primeraná povaha a rozsahu mnohonásobného porušenia práv žalobcu (predloženie spotrebiteľskej zmluvy s 8 neprijateľnými zmluvnými podmienkami) je suma 100,- eur za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. celkovo 800,- eur. Súdom prvej inštancie priznanú suma 50,- eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku odvolací súd nepovažuje za dostatočnú vo vzťahu reálnemu a efektívne odradzujúcemu účinku pre dodávateľa na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv. Zároveň podľa názoru odvolacieho súdu takáto suma vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa. Suma vo výške 800,- eur poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi dostatočnú satisfakciu a kompenzáciu nekomfortnej situácie vedenia spotrebiteľského sporu voči žalovanej ako dodávateľovi. Odvolací súd poznamenáva, že časový aspekt na uplatnenie a výšku žalobcom uplatneného nároku nemá relevanciu.“ Napokon taktiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6CoCsp/46/2024-102 zo dňa 15.04.2025, čo sa týka priznania sumy 150 EUR za každú judikovanú NZP, ktoré podľa súdu bude viesť žalovaného ako silnejšiu zmluvnú stranu nezneužívať jeho dominantné postavenie v právnom vzťahu a k takému konaniu a správaniu, aby nedochádzalo k porušovaniu práv spotrebiteľa. Poukázal i na rozhodnutia, kde súdy priznali PFZ až 300 EUR za každú NZP – rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 24Csp/101/2023 zo dňa 22.02.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 9CoCsp/22/2024-140 zo dňa 07.08.2024 a rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. SK-2Csp/26/2023-102 zo dňa 30.01.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 13CoCsp/28/2024-140 zo dňa 05.11.2024. Uplatnenú výšku PFZ tak považoval za najvyššiu v minimálnej miere primeranú aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50 000 EUR), ktoré podľa zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Národná banka Slovenska.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 31.07.2025 opätovne uviedol, že mu nie je jasné, z čoho vychádzal žalobca pri určení výšky finančného zadosťučinenia. Žalovaný uviedol, že je určite i právnomu zástupcovi žalobcu známa aktuálna rozhodovacia prax súdov, v zmysle ktorej nie je priznávaná uplatňovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia a PFZ je priznávané v obdobných sporoch vo výške rádovo od 50 EUR do maximálne 300 EUR. Žalovaný vychádzajúc zo záveru, že súd musí o výške PFZ uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností, mal za to, že žalovaný neodôvodnil výšku uplatneného PFZ a nepopísal, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Žalobca nepreukázal nevýčísľiteľné straty, ktoré utrpel.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie.

6. Na pojednávaní dňa 09.09.2025 strany zotrvali na svojich doterajších písomných podaniach a návrhoch, pričom právny zástupca žalobcu opätovne poukázal na to, že výšku uplatneného primeraného finančného zadostučinenia považujú za primeranú.

7. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinným dôkazom predloženým žalobcom - rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/43/2024-102 zo dňa 17.04.2025, oboznámil sa tvrdeniami strán sporu, ako aj s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

8. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/43/2024-102 zo dňa 17.04.2025, právoplatným dňa 31.05.2025, súd určil za neprijateľné nasledovné zmluvné podmienky:

- zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere konsolidácia, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2014, v časti [3] ZoÚ, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [6] v časti, v znení: „Klient sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva [Formulár], ktorý je k dispozícii na Obchodnom mieste Poštovky. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.“;

- zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere konsolidácia, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2014, v časti [3] ZoÚ, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [7], v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Poštovke* v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov [ZoB] a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Poštovka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“;

- zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere konsolidácia, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2014, v časti [3] ZoÚ, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [8], v znení: „Klient podpisom tejto ZoÚ uzatvára s Poštovkou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Poštovky vzniknutej zo ZoÚ. Poštovka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Klientovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo iného príjmu vo výške Splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Poštovky.“

- zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere konsolidácia, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2014, v časti [3] ZoÚ, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [9], v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú z tejto ZoÚ predložia na prerokovanie a rozhodnutie Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri spoločnosti Rozhodcovská a mediačná a.s., so sídlom Dunajská 15 v Bratislave, IČO: 46 023 151, a to podľa jeho štatútu a rokovaciemu poriadku v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Klient berie na vedomie, že doručený rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, je pre účastníkov rozhodcovského konania záväzný a ako exekučný titul môže byť podkladom pre nútený výkon splnenia povinnosti uloženej rozhodcovským rozsudkom. Rozhodcovské konanie je jedностupňové, a preto proti rozhodcovskému rozsudku nemožno podať riadny opravný prostriedok (napr. odvolanie). Rozhodcovský rozsudok možno napadnúť len zo zákonom vymedzených dôvodov, a to v lehote do 30 dní od jeho doručenia.“;

- zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, účinných od 10.06.2013 k Zmluve o úvere konsolidácia, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2014, v článku 5 – Splácanie úveru, započítavanie pohľadávok a zabezpečenie, v bode 5.6] v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] poplatky podľa Sadzobníka poplatkov [2] úrok z omeškania [3] úrok z úveru [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne Disponentom Účtu vedeného Poštovkou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto Účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Poštovka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Poštovke.“;

- zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, účinných od 10.06.2013 k Zmluve o úvere konsolidácia, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2014, v článku 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, v bode 6.4] v znení: „Ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Poštovka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku

z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení o úrokových sadzbách, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Poštoвке.“;

- zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, účinných od 10.06.2013 k Zmluve o úvere konsolidácia, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2014, v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1] v znení: „ Klient a Spoludlžník je povinný oznámiť Poštoвке všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, ktoré sa týkajú najmä jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient a Spoludlžník je ďalej povinný oznámiť Poštoвке okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Poštoвке vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta alebo Spoludlžníka podľa tohto bodu OP je Poštoverka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku poplatkov, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Poštovky na náhradu škody vo výške prevyšujúcej zmluvnú pokutu.“.

9. Žalobca vystupoval v predmetnom súdnom konaní rovnako ako žalobca, inicioval začatie predmetného konania za účelom ochrany svojich práv spotrebiteľa. Žalovaný bol tiež v postavení žalovaného, pričom z rozsudku vyplýva, že zmluvný vzťah vznikol uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 14.03.2014, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2 050 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 72 pravidelných mesačných splátkach po 55 EUR. Zmluva odkazovala na Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička účinné od 10.06.2013. Žalobcovi bola v predmetnom súdnom konaní priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 % (VIII. výrok rozsudku).

10. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledujúcej právnej úpravy:

11. Vzhľadom na prechodné ustanovenia zakotvené v § 53 zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné na danú vec aplikovať zákon č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2024.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2024 spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.06.2024 predávajúci nesmie

- a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,
- b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3,
- c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.1)

15. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Zákonnými predpokladmi úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je:

- existencia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o spotrebiteľskom úvere, zákon o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka),
- úspešné uplatnenie porušenia tohto práva alebo povinnosti spotrebiteľom na súde a
- pasívne vecne legitimovaný subjekt, ktorý za porušenie predmetného práva alebo povinnosti zodpovedá.

17. Krajský súd v Prešove vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný (napr. uznesenie 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 sa s týmto názorom stotožnil a uviedol nasledovné: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávateľia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

18. V súlade s princípom právnej istoty upraveným v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie preto rešpektuje uvedené právne závery vyšších súdnych autorít a plne na nich odkazuje.

19. V predmetnej veci bolo nesporné, že žalobca bol ako spotrebiteľ úspešný v konaní proti žalovanému o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo pri úhradách za účelom splatenia spotrebiteľského úveru, ako aj v konaní o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporný. Sporným v tomto konaní bolo iba právne posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a výška prípadného primeraného finančného zadosťučinenia. Preto súd v prvom rade konštatuje, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľského charakteru, žalobca vystupuje ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ a na predmetný spotrebiteľský vzťah sa vzťahuje úprava zakotvená v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a aj osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv uvedená v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Čo sa týka samotnej špecifikácie porušeného práva spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa, tu možno konštatovať, že v rámci zmluvy boli zakomponované neprijateľné zmluvné podmienky (§ 4 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane spotrebiteľa).

20. Obrana žalovaného v tomto konaní sa zakladala na námietke nenaplnenia podmienok, resp. nepreukázaní okolností relevantných pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Súd po vykonanom dokazovaní s poukazom na uvedené ustanovenia však dospel k záveru, že dikcia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa bola naplnená, a preto žalobca ako spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa (určenie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve), má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa zodpovedá.

21. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Primerané finančné zadosťučinenie má pritom plniť jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak funkciu satisfakčnú, predstavujúcu určitú odmenu, spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu, resp. bránil v spore s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Zákon nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma.

22. V danom prípade žalobca netvrdil, že by mu vznikla nejaká majetková ujma, prípadne, že by mu takáto majetková ujma vyslovene hrozila.

23. Súd mal tak za to, že vyššie uvedené porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa boli v tomto konaní riadne preukázané. Súd navyše zastáva názor, že porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevyplýva zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ako aj na právne závery, ku ktorým súd použitím uvedených právnych noriem dospel, súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanému, pričom sa s poukazom na rozhodnutia tunajšieho odvolacieho súdu (viď replika žalobcu v bode 3. tohto odôvodnenia) stotožnil i so žalobcom uplatnenou výškou primeraného finančného zadosťučinenia 700 EUR.

25. Priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie v úhrnej výške 700 EUR považuje za primerané, spĺňajúce jednak funkciu satisfakcie pre žalobcu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného. Reálny zásah do majetkovej sféry žalobcu v súvislosti s uvedenými porušeniami práv tu absentuje, avšak minimálne dohoda o zrážkach zo mzdy a dojednanie o úročení zmluvným úrokom popri úroku z omeškania mohli mať potenciál zásahu do majetku spotrebiteľa. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal aj na závažnosť dopadov ostatných neprijateľných zmluvných podmienok a skutočnosť, a hoci nebol zo strany žalobcu prezentovaný reálny dopad na jeho práva a povinnosti v rámci zmluvného vzťahu (nejaké zvlášť zaťažujúce následky dotknutých neprijateľných zmluvných podmienok na samotného žalobcu a jeho práva a povinnosti), súd predovšetkým zohľadňujúc judikatúru tunajšieho odvolacieho súdu, na ktorú poukázal žalobca, dospel k záveru o primeranosti uplatnenej výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Žiada sa tiež dodať, že zo strany žalovaného skutočne opakovane dochádza i v súdnych konaniach k bagatelizovaniu zásahov do práv spotrebiteľov a spochybňovaniu práva na primerané finančné zadosťučinenie, ako tomu bolo i v tomto prípade.

26. Záverom súd zdôrazňuje aj fakt, že účelom primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv spotrebiteľa síce nemá byť len odradenie dodávateľa od takýchto praktík do budúcnosti, je ním aj určitá satisfakcia pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol potenciálny benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, avšak stále so zreteľom na to, že primerané finančné zadosťučinenie nemá byť nástrojom obohacovania sa pre spotrebiteľa.

27. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobcov plný úspech v konaní, kde výška plnenia závisí od úvahy súdu, súd odvodzoval od úspechu v základe nároku (hoci v danom prípade bol žalobca i celkovo úspešný s celým uplatneným nárokom na primerané finančné zadosťučinenie). O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.